

VINTAGE

v

SPEJD

ORIENTER DIG BAGUD

s

BEVÆG DIG FREMAD

Skjald Sangbog 2020

Indhold, tematisk og numerisk:

Flagsange

Flaget /

Der er ingenting der maner 1

Vaj højt, vaj stolt og frit vort flag 2

Vift stolt på Kodans bølge /

Fra himlen er du faldet 3

Nu glider flaget langsomt ned 4

Morgensange

Morgenstund har guld i mund 5

Godmorgen, lille land 6

I østen stiger solen op 7

Solen begynder at gløde 8

Spejdersange

Da jeg gik rundt derhjemme 9

Ja, vi er danske spejdere 10

Bakke ned og bakke op 11

Min kære lille moder 12

Alverden kalder det væmmeligt	13
Hver lørdag eftermiddag	14
Alle skal synge	15
Spejderbror! Her er min hånd	16

Andre sange

Vi vil ha' voksne der griner	17
Altid frejdig når du går	18
En dygtig en	19
Vi er børn af sol og sommer	20
Den Danske Sang	21

Aftensange

Nu flyver mørkets fugle ud	22
Nu er jord og himmel stille	23
I skovens dybe stille ro	24
Du som har tændt millioner af stjerner	25

Fædrelandssange

I Danmark er jeg født	26
Som en rejselysten flåde	27
Der er et yndigt land	28
Kong Christian stod ved højen mast	29

Indhold, alfabetisk

Alle skal synge	15
Altid frejdig når du går	18
Alverden kalder det væmmeligt	13
Bakke ned og bakke op	11
Da jeg gik rundt derhjemme	9
Den Danske Sang	21
Der er et yndigt land	28
Der er ingenting der maner	1
Du som har tændt millioner af stjerner	25
En dygtig en	19
Flaget	1
Fra himlen er du faldet	3
Godmorgen, lille land	6
Hver lørdag eftermiddag	14
I Danmark er jeg født	26
I skovens dybe stille ro	24

I østen stiger solen op	7
Ja, vi er danske spejdere	10
Kong Christian stod ved højen mast	29
Min kære lille moder	12
Morgenstund har guld i mund	5
Nu er jord og himmel stille	23
Nu flyver mørkets fugle ud	22
Nu glider flaget langsomt ned	4
Solen begynder at gløde	8
Som en rejselysten flåde	27
Spejderbror! Her er min hånd	16
Vaj højt, vaj stolt og frit vort flag	2
Vift stolt på Kodans bølge	3
Vi er børn af sol og sommer	20
Vi vil ha' voksne der griner	17

1

Flaget / Der er ingenting, der maner

Der er ingenting, der maner,
Som et flag, der går til top,
Mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op;
Og det vajer under saling
som en flammende befaling,
å, men også som en hvisken
om det største, som vi ved:
Ikke din og ikke min,
men hele folkets evighed!

Det har vejet for de slægter,
hvorved vi og vort blev til,
over fredens milde toner,
over kampens vilde spil.
Det var forrest, når de sejred.
det var med dem, når de fejred
langt fra hjemmet, hjemmets fester
det var råbet, når de stred,
og det sidste suk i bølgen,
når det stolte skib gik ned.

Derfor blotter vi vort hoved
hver gang flaget går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Det er vore drømmes tolk,
det er både land og folk -
Lad dit hvide kors forkynde
for hver fremmed havn og red
- om end hele verden strides,
jeg er Danmark, jeg er fred.

Axel Juel

2

Vaj højt, vaj stolt og frit vort flag

Vaj højt, vaj stolt og frit vort flag
med dugen hvid og rød!

Og vidn vor sag er Danmark sag!

Vi vil ej savnes på denne dag,

da terningen om liv og død

skal rulle i dets skød!

Vaj højt, vort mærke fra din stang
i solskin, regn og vind!

Flyv lystigt gennem skov og Vang,

Ombrust af glade stemmers klang;

men væk og alvor i vort sind!

Vi os til manddom ind!

Carl Ploug - Johan Bartholdy

3

Vift stolt på Kodans bølge / Fra himlen er du faldet

Vift stolt på Kodans bølge
blodrøde Dannebrog!
Din glans ej nat skal dølge,
ej lynet dig nedslog.
Du over helte svæved,
som sang i dødens favn,
dit lyse kors har hævet
til himlen Danmarks navn.

Fra himlen er du faldet,
du Danmarks helligdom!
Did har du kæmper kaldet,
som verden leder om.
Så længe rygtet svinger
sig over land og sø,
mens Nordens harpe klinger,
din ros skal ej uddø.

Sus højt i kampens bulder
om Juel, din kæmpe bold!
Når tordnen om dig ruller,
du sjunge: Tordenskjold!
Og flyver du mod himlen
i stolte luers favn,
da nævn for stjernevrимlen
din høje Hvidtfeldts navn!

Hver gang en stjerne funkler,
en helt du nævne kan,
men ingen, som fordunkler
din store Kristian.
På lysets kyst han stander
i sejersklædebon,
hver gang en kæmpe lander
hos Rud og Absalon.

Med palmen Kristjan vinker,
når, Dannebrog, han ser
dit hvide kors, som blinker
i kampens flammeskær,
Vift højt for alle vinde,
kald dine sønner frem!
mens havets bølger rinde,
din glans omstråle dem!

Vaj stolt ved Danmarks strande!
Vaj stout ved indisk kyst!
Og ved barbarens lande
lyt stolt til bølgens røst!
den toner om din hæder,
om dine kæmpers pris,
og heltene det glæder
i deres paradis.

Se dem, du har tilbage,
de blusse ved dit navn,
vil for din hæder drage
med lyst i dødens favn,
uplettet skal du svinge
dig over verdens sø,
til Nordens brynjer springe,
og Danmarks hjerter dø!

B. S. Ingemann - Rudolph Bay

4

Nu glider flaget langsomt ned

Nu glider flaget langsomt ned,
hilset af aftensangen.

Nu kommer aft'nen med sin fred,
mens sol går ned over vangen.

O, flag, hav tak for korsetstegn,
lad os det aldrig glemme;

Vi gæster er på jordens egn,
i Hemmerig har vi hjemme.

B. S. Ingemann - C. E. F. Weyse

5

Morgenstund har guld i mund

Morgenstund
har guld i mund,
For natten Gud vi love,
han lærte os, i Jesu navn,
som barnet i sin moders favn,
vi alle sødt kan sove.

Morgenstund
har guld i mund,
vi til vort arbejde' ile,
som fuglen glad i skov og vang
udflyver med sin morgensang,
genfødt ved nattehvile.

Morgenstund
har guld i mund,
og guld betyder glæde,
og glædelig er hver en dag,
som leves til Guds velbehag,
om end vi måtte græde.

Sol opstår,
og sol nedgår,
når den har gjort sin gerning.
Gud give os at skinne så,
som himmellys, skønt af de små!
da randt for os guldterning.

gå da frit
enhver til sit
og stole på guds nåde!
da får vi lyst og lykke til
at gøre gavn, som gud det vil
på allerbedste måde.

Sol opstår,
og sol nedgår,
når den har gjort sin gerning.
Gud give os at skinne så,
som himmellys, skønt af de små!
da randt for os guldterning.

N. F. S. Grundtvig - Thomas Laub

6

Godmorgen, lille land

Godmorgen, lille land!
Et land med sol, et land med dis,
med kyst af sten og sand,
som havets bølger slikker,
med bakker skabt af is,
koldt og venligt skiftevis.

Godmorgen, ø ved ø!
nu ser vi Danmarks buetegn
med blink af hav og sø,
de slanke, lyse broer.
I sol, i blæst, i regn
bærer de os fra egn til egn.

Godmorgen, hver og en,
som sidder ved et morgenbord
fra Skagens hvide gren
til Gedsers lange odde,
på vores prik mod nord
her på den kuglerunde jord.

Godmorgen, stå nu op!
Stå ud af drøm og tankespind
og stræk din tunge krop,
for ingen er alene;
når verden lukkes ind,
bygger vi bro fra sind til sind.

Carsten Johs. Mørch - Niels Brunse

I østen stiger solen op

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bakketop,
går over land og by.

Den kommer fra den favre kyst,
hvor paradiset lå:
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Den hilser os endnu så smukt
fra eders morgenrød,
hvor træet stod med evig frugt,
hvor livets væld udflød.

Den hilser os fra lysets hjem,
hvor størst Guds lys oprandt
med stjernen over Bethlehem,
som østens vise fandt.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra paradisets kyst,
hvor livets abild gror.

Og alle stjerner neje sig,
hvor østens sol går frem:
Den synes dem hin stjerne lig,
der stod ved Bethlehem.

Du soles sol fra Bethlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit paradis.

B. S. Ingemann - C. E. F. Weyse

8

Solen begynder at gløde

Solen begynder at gløde.
Mørket i verden har tabt
Lad os gå ud for at møde
lyset Gud lige har skabt.

Små bitte dråber af glæde
hænger i græsset. - Vi tror
det er Guds vilje at træde
ud på den hellige jord.

Fuglesang oppe og nede.
Støj fra en myldrende by.
Store og små gør sig rede
Dagen er dirrende ny.

Markerne dufter at lykke.
Stråene bølger så småt.
Trods alt det onde og stygge
tror vi at livet er godt.

Her hvor vi står og fornemmer
ømhed for alt som er til,
vågner i kuldkære lemmer
morgenens første: "Jeg vil"!
Her på den dugvåde klode
Gud i sin glæde har skabt,
vil vi i dag kun det gode.
Mørket i verden har tabt.

Lars Busk Sørensen - Willy Egemose

9

Da jeg gik rundt derhjemme

Da jeg gik rundt derhjemme
en morgen i april
så lød en indre stemme,
som stadig - uden hvil -
mig førte ind på sporet
til ægte spejderleg,
og derfor - midt i koret -
i finder altså mig.

Hej, kammerater,
dagen er ny,
sammen vi sikrer
fremtidens gry.
Synes du ofte at vejen er lang? -
vejen er lang -
vejen er lang -
Så skal den vindes med spejdernes
sang.

Se, her i vor patrulje
der går det ekstra godt.
Vi samler i en pulje
det hele - ganske råt
forsøger man at knuse
det sammenhold vi har,
så la'r vi sangen bruse -
det ganske enkle svar:

Hej, kammerater...

De primitive dage
de svinder alt for kvikt.
Så har du kun tilbage
et minde og en pligt,
som du herfra skal føre
til stedet hvor du bor,
fra hele landet hører vi så det samme kor:
Hej, kammerater...

Åge - Leon Landgren

10

Ja, vi er danske spejdere

Ja, vi er danske spejdere,
og løftet, som blev givet
en vårdag brusende og fri,
står på vor pande skrevet:
For Gud, for konge og
fædreland.

Hvor end dig livet stiller,
vær rede, når det gælder,
med hjerte, hu og hånd.

Vær rede! Hør den stormens il,
som gennem verden strider,
hold spændt din streng,
hold blank din pil -
nu er det brydningstider.
Nu knytter vi vort broderbånd
i venskab og i gammen,
nu smeder vi det sammen
om hele danmarks land.

Axel Madsen - Sig. Smedberg

11

Bakke ned og bakke op

Bakke ned og bakke op
går vi frem i sluttet trop,
frem til nye syn af landet fra den
næste bakkes top.

Rundt omkring os milevidt
ser vi landet smile blidt,
se, du gamle land, om vi kan holde
trit, trit, trit!

Solo: *Er i med?*

Kor: *Vi er med, før os kun fra sted til
sted!*

Solo: *Under tvang?*

Kor: *Nej, med sang
går vor målbevidste gang.
Vi skal ud at bygge op,
det er målet med vor trop;
at det sande, sunde sind må
bo i kraftig krop!*

Mangen gammel bondeby
stod engang så frisk og ny,
tømret op af raske karle under sol
og sommersky.
Skov blev ryddet, rub og stub,
endnu mindes mand og trup
i årtusindgamle navne, dem på -rup,
-drup, -strup.

Solo: Er i med?

....

De var danske, de var fri.
“Drenge” hed de li’som vi.
Fri at færdes i det fri var det de
allerbedst ku li’.
De har lyttet til Ansgar,
og måske blandt dem vi har
vores egen gamle
tip-tip-tip-tip..oldefar!

Solo: Er i med?

....

Og når vi nu holder trit,
kan vi høre deres skridt
ud i landet, de har bygget, og hvor
kirker lyser hvidt.
Og fra bakkens frie top
ser vi målet for vor trop:
at vi selv engang er med til at bygge
Danmark op.

Solo: *Er i med?*

....

Marinus Børup - C. Lundqvist

12

Min kære lille moder

Min kære lille moder,
vi kom så godt afsted.
Jeg flænset har mit lagen,
men vær nu ikke vred.
To tænder slog jeg løse,
men ikke på mig selv,
men Hans og mig er venner
trods det alligevel.
For man skal ikke hænge sig i
såd'en bagatel.

Vi leger indianer
med Thomas hawk og pil,
så steger vi hinanden
på ganske sagte ild.
I går så blev jeg bundet
til deres martyrpæl,
og så blev jeg skalperet,
før de slog mig ihjel.
Men man skal ikke

Jeg skrællet har kartofler,
min ene tommeltot
gik vist med i gryden,
jeg har det ellers godt.
I nat tog vinden teltet,
jeg vågnet' med et smæld,
da jeg blev trådt i øjet
af Jenses støvlehæl.
Men man skal ikke

Vi leger hele dagen
indtil vi går til køjs,
og buksevand får før'en,
åh nej, hvor er han spøjs.
Men hils dem alle sammen
og hils dig også selv,
og vær nu ikke bange,
jeg har det all right selv,
og lad nu vær at hænge dig i sådan
bagatel.
Skal man vel - nej vel.

Ukendt - Ukendt

13

Alverden kalder det væmmeligt

Alverden kalder det væmmeligt,
når noget går dem på tværs.
Vi går og morer os hemmeligt
og synger om det på vers.

For er vi spejdere eller ej?
Mukker vi, når det gælder? Nej!
Gi' op, når modgangen melder sig,
er ikke noget for os - er ikke noget for os!

Ja, hvorfor gå og se gnaven ud,
om vejen falder lidt lang?
Vi holder nok til lidt traven ud,
når blot vi hitter en sang.

For er vi spejdere...

Lad andre sidde bag hus og tag
og samle skimmel og støv;
vi følger stormen i sus og jag
til skovs blandt hvirvlende løv.

For er vi spejdere...

Ja, alt besvær er der mening i
og selv det fæleste job,
det er der kræfter og træning i
for den, der aldrig gi'r op!

For er vi spejdere...

Andreas Nielsen

14

Hver lørdag eftermiddag

Hver lørdag eftermiddag Så ta'r
jeg cyklen af skuret og gør mig
klar,
så pakker jeg mig
en stor pakke mad
(og trykker den vældig flad).
En kniv, en gaffel og en ske,
tre fjerdingpund singallate,
en kaffekande med skavank,
tre kopper uden hank.

Af banen, her kommer heltene,
vi skal ud og ligge i teltene,
under himlen høj, det er så spøg,
og her kommer vi i vort spejdetøj.

Og lejrbalet vi har så kær,
hver aften så fælder vi flere træ'r,
så bruger vi lidt Petrolium og sprit,
og bålet det bli'r så hedt.

- Og mens vi laver ildebrand
vi synger »Der er et yndigt land«,
når bålet ikke bluser mer',
så fælder vi blot et par træ'r.

Af banen...

Når lejren endelig går til ro,
så finder vi teltet, hvor vi skal bo,
så kryber vi ne'r I posen, i ser:
vi har jo en pose hver,
men li'som hos ansjoserne
vi tit er fler i poserne,
så snorker vi i dur og mol
"I natten så klam og kold".

Af banen.....

Ukendt - Gl. britisk signal

15

Alle skal synge

Alle skal synge, det er parolen,
vi holder sammen i tykt og i tyndt.
Venner med regnen, venner med
solen,
vis, hvad I kan, nu er sangen
begyndt.

Store og større og største på tur,
nu skal det høres, om stemmerne
dur.

Her er de store, her er de større,
her er de største,
og her kommer jeg!

Sommer og vinter lyder der toner,
det er naturen, der synger som vi.
Suser det højt i træernes kroner,
er det en strofe af vor melodi.

Store og større...

Her er signalet, nu skal vi tralle,
så det kan høres i syd og i nord.
Ingen må svigte, samling for alle,
det gi'r humør, når vi synger i kor.

Store og større...

Otto Leisner - Svensk melodi

16

Spejderbror! Her er min hånd

Spejderbror! Her er min hånd,
Fast vi kæden slutter,
Liljens ring binder som bånd,
sammen i broderskabsånd.
Smedet er kæden af stærke arme,
gennemglødet af hjertets varme.
Du og jeg - det er et ord:
Patruljens og troppers bror!

Spejderbror! her er min hånd,
fast vi kæden slutter,
ingen splid, afvind og strid -
sammen i broderskabsånd.
Smedet er kæden af stærke arme,
gennemglødet af hjertets varme.
Øst og vest, syd eller nord:
I korpset er hver bror!

Spejderbror! Her er min hånd,
fast vi kæden slutter,
sammen vi står, sammen vi går,
sammen i broderskabsånd.
Smedet er kæden af stærke arme,
gennemglødet af hjertets varme.
Spejderen er rundt på vor jord:
Hele verdens bror!

J. Mortensen - norsk melodi

Vi vil ha' voksne der griner

Vi vil ha' voksne, der griner,
som græskar, der flækker på tværs.
Søde som små appelsiner,
der koster to femoghalvfjerds.

- men dem, der er sure som
citroner,
de ka' gå hjem og tælle deres
kroner.

Måske har de fire millioner,
måske har de slet ikke fler',
det rager os en fjer!

Vi vil ikke ha' dem her!

Vi vil ha' voksne, der pjatter,
ja, mere end femogfirs børn.
Munden skal boble af latter,
og brumme helt lissom en bjørn.

- men dem, der er sure ...

Vi vil ha' voksne med ører
så store som en elefants.
Alt, hvad vi si'r, vil de høre
ja, både på alvor og fjant.

- men dem, der er sure ...

Vi vil ha' voksne, der synger
de sange, vi alle kan li'.
Loftet det swinger og gynger,
vi synger med vindstyrke ti.

- men dem, der er sure ...

Martin Petersen

18

Altid frejdig når du går

Altid frejdig, når du går
veje, Gud tør kende,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldrig ræd for mørkets magt,
stjernerne vil lyse!
Med et Fadervor i pagt
skal du aldrig gyse!

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om så det gælder!
Da er livet ej så svært,
døden ikke heller.

Chr. Richardt - C. E. F. Weyse

19

En dygtig en

Hvem har givet køer ben så de kan gå
og stå?

Hvem har malet græsset grønt og hele
himlen blå?

Bor han ude i dyrehaven eller i
Athen?

Jeg ved det ik', men det må være en
dygtig en, en dygtig en, en meget
dygtig en.

Hvem har fundet på at lave blomster
om til bær?

Hvem har tændt for lyset så vi ser det
sted vi er?

Sidder han og gemmer sig i skolens
blå syren?

Jeg ved det ik', men det må være en
dygtig en, en dygtig en, en meget
dygtig en.

Hvem kan puste liv i både store og i små?

Hvem har givet Betty fine brune fregner på?

Er han gammel, har han skæg så hvidt som elfenben?

Jeg ved det ik, men det må være en dygtig en, en dygtig en, en meget dygtig en.

Hvem har sat 10.000 kattehår på Thy's kat?

Hvem er det der tænder stjernerne når det bliver nat?

Er det sikkert at det er en han, måske er det en hende?

Jeg ved det ik, men det må være en dygtig en, en dygtig en, en meget dygtig dygtig en (gentages)

Jan Irhøj & Thorstein Thomsen

Vi er børn af sol og sommer

Vi er børn af sol og sommer,
men i slægt med blæst og regn.
Vi er født, hvor bøgen grønnes,
og i ly af hæk og hegn.
Der er sang i sprogets toner,
der er sang i mindets røst,
der er sang, når havets bølge,
ruller ind mod klit og kyst.

Der er meget, som kan vække
småligt kævl og usselt kiv.
Der er intet, som kan ligned
med en lejrs frie liv!
Under regn af gyldne gnister
sad vi rundt om lejrens bål,
der har drengen drømt sin fremtid,
og den unge sat sit mål.

Vi er unge sind, hvis tanker
higer højt mod himlen blå,
men vi ved, at kun ved arbejdt
kan vi sikkert målet nå.
Vi skal hamre, vi skal dyrke,
trods regn og striden blæst,
vi skal bygge Danmarks fremtid,
skabe hverdag om til fest!

Vi har lært at elske Danmark,
hver en dyr og omstridt plet,
vi vil vogte fædres minde,
vi vil værne om vor ret.
Vi har valgt den største herre
og står fast som væbnervagt,
vi går frem med hævet pande
og med livets Gud i Pagt !

Gunnar Jørgensen - Nils Borström

Den Danske Sang

Den danske sang er en ung, blond pige,
hun går og nynner i Danmarks hus,
hun er et barn af det havblå rige,
hvor bøge lytter til bølgers brus.
Den danske sang, når den dybest klinger,
har klang af klokke, af sværd og skjold.
Imod os bruser på brede vinger
en sagatone fra hedenold.

Al Sjællands ynde og Jyllands vælde,
de tvende klange af blidt og hårdt,
skal sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.
Og tider skifter, og sæder mildnes,
men kunst og kamp kræver stadig stål;
det alterbål, hvor vor sjæl skal ildnes,
det flammer hedest i Bjarkemål.

Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,
og lære kan vi af nattergale,
af lærken over den grønne vang.
Og blæsten suser sin vilde vise,
og stranden drøner sit højtidskvad;
fra hedens lyng som fra stadens flise
skal sangen løfte sig, ung og glad.

Nu flyver mørkets fugle ud

Nu flyver mørkets fugle ud
med tyste vingeslag,
mens dagens sønner skikker bud
om festligt vennelag.

*Hej, spejder, vil du bære ved
til broderskabets bål!*

*Nu mødes de, som sammen stred
for løftets store mål.*

Mens tusind sære skygger gror
af nattens brede favn,
Vi stævner hid fra syd og nord
og tænder her vor bavn.

*Hej, spejder, vil du bære ved
til broderskabets bål!*

*Nu mødes de, som sammen stred
for løftets store mål.*

Om bålet slutter vi en ring
af glade stemmers kor,
mens flammerne i kåde spring
forsvinder uden spor.

*Hej, spejder, vil du bære ved
til broderskabets bål!*

*Nu mødes de, som sammen stred
for løftets store mål.*

Så smeder vi en kæde fast,
og viden om den når.
En spejderflok står last og brast,
hvordan det så end går.

*Hej, spejder, vil du bære ved
til broderskabets bål!*

*Nu mødes de, som sammen stred
for løftets store mål.*

23

Nu er jord og himmel stille

Nu er jord og himmel stille
vinden holder tyst sit vejr
og der lyder ingen trille
fra de høje, stille træer.
Kun de fjerne frøers kvækken,
kørs kalden over vang
og et dæmpet slag af bækken
til vor egen stille sang.

Men når sangen er forstummet,
vil vi høre end en klang
lys og klar fra himmelrummet,
det er lærkens aftensang.
Fra i morges inden gryet
har den jublet glæden ud
og sin himmelflugt fornyet
med endnu en tak til Gud.

Tak for dagen, som er omme
for en lang og dejlig dag,
tak for dage, som skal komme
og for dem, der ligger bag.
I det høje lyse fjerne
mødes sangen mild og klar
med den første aftenstjerne
som et kærligt smil til svar.

Marinus Børup - C. M. Bellmann

I skovens dybe stille ro

I skovens dybe stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang;
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

Hør! landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund;
i mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø;
nu klokken tier – aftenens fred
sig stille sænker ned.

Fritz Andersen

25

**Du som har tændt millioner af
stjerner**

Du, som har tændt millioner af
stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner
os, så vi sover i tryghed og ro.

Tak for den lysende dag, der er gået,
gaven til os, dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

Tak for hver glæde, der fyldte vort
hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver
smerte,
du ved alene, hvad tjener os bedst.

Tak for de mennesker, som blev vor
støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små!
Du, som har tændt millioner af
stjerner,
mørket i verden vil du byde trods.
Du er vor Far, den, der vogter og
værner,
lys i det mørke, som kommer fra os.

Johannes Johansen - Erik Sommer

I Danmark er jeg født

I Danmark er jeg født, dér har jeg
hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders
stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel
blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste
sejer!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig
minder!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har
hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
hvor sproget er min moders bløde
stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

H. C. Andersen -

Henrik Rung / Poul Schierbeck

Som rejselysten flåde

Som en rejselysten flåde
ankret op ved Jyllands bro
under vejrs og vindes nåde
ligger landet dybt i ro,
Hårdt går hav mod bro og stavn,
møder Danmarks stille navn.
Hør, hvor blidt det klinger!
Hvor vi stod, og hvor vi gik,
kom dit navn som sød musik
blødt på hvide vinger.

Havombruset yngler landet.
Tusind øer gik af havn,
lod sig bære bort af vandet
for at bære Danmarks navn
muntert frem til livets dyst
gennem mulm og strålelyst.
Hil jer, vore skibe!
Flaget blaffer rødt og hvidt.
Her er Danmark, dit og mit,
med sin kølvandsstribе.

Vinterklart og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringssvøbt,
ligefremt og latterkroget,
smilbestrålet, tåredøbt.
Det er Danmarks frie sprog,
uden tryk af fremmed åg
frejdigt Freja taler.
Eget brød til egen dug,
Danmarks hvede, Danmarks rug,
Dybbøl Mølle maler.

Om din frihed vil vi værne,
holde skjoldvagt om din fred,
ofre dig en moden kerne
fra din jord i tusind led.
Indånd Nordens frie luft,
stilhed, sød af blomsterduft,
blæst, som søen salter,
medens vi med trofast sind
sætter al var gerning ind,
Danmark, på dit alter!

Helge Rode - Carl Nielsen

Der er et yndigt land

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
|: og det er Frejas sal :|

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
|: bag højens bautasten :|

Det land endnu er skønt,
thi blå sig søen bælder,
og løvet står så grønt
og løvet står så grønt.
Og ædle kvinder, skønne mø'r
og mænd og raske svende
|: bebo de danskes øer :|

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå.
Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
|: sin top i bølgen blå :|

Adam Oehlschläger - H. E. Krøyer

Kong Christian stod ved højen mast

Kong Christian stod ved højen mast
i røg og damp.

Hans værge hamrede så fast,

at Gotens hjælp og hjerne brast.

Da sank hvert fjendtligt spejl og mast
i røg og damp.

Fly, skreg de, fly hvad flygte kan!

hvo står for Danmarks Christian,

hvo står for Danmarks Christian

i kamp?

Niels Juel gav agt på stormens brag.

Nu er det tid!

Han hejsede det røde flag,

og slog på fjenden slag i slag.

Da skreg de højt blandt stormens brag:

Nu er det tid!

Fly, skreg de, hver, som ved et skjul!

hvo kan bestå mod Danmarks Juel,

hvo kan bestå mod Danmarks Juel,

i strid?

O, Nordhav, glimt af Wessel brød
din mørke sky.

Da ty'de kæmper til dit skød,
thi med ham lynte skræk og død.

Fra vallen hørtes vrål som brød
den tykke sky.

Fra Danmark lyner Tordenskjold:
hver give sig i himlens vold,
hver give sig i himlens vold
og fly!

Du dankes vej til ros og magt,
Sortladne hav!

Modtag din ven, som uforsagt
tør møde faren med foragt,
så stolt som du mod stormens magt,
sortladne hav!

Og rask igennem larm og spil
og kamp og sejr før mig til,
og kamp og sejr før mig til
min grav!

*Johannes Ewald - Ditlev Ludvig
Rogert*